

hæng, men det er for at understrege, hvor vigtig jeg synes, sagen er. Det er ikke et spørgsmål om, at nu ordner vi det lige for nogle ganske få personer. Det er et spørgsmål om et holdnings-skift. Det er et spørgsmål, om vi vil fortsætte de bestræbelser, vi hidtil har gjort, eller bryde med dem.

For Fremskridtspartiets vedkommende – i hvert fald for hr. Tom Behnkes vedkommende – vil man bryde med den hidtidige linje og ikke forfølge de bestræbelser, når der er tale om denne gruppe, som i øvrigt ikke er udelukket fra at få insemination. Vi har bare opstillet nogle betingelser for, at de kan få det, og de betingelser understreger netop betydningen af, hvad det vil sige at have en familie, og at et barn har en far og en mor. Det var derfor, jeg brugte ordet kulturryk, for vi får en anden situation.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil godt understrege over for hr. Baadsgaard, at skiftet skete, dengang vi her i Folketinget vedtog § 3 i loven om kunstig befrugtning. Skiftet skete på den måde, at vi unddrog en gruppe muligheden for at få lægelig medvirken til en anerkendt behandling, så skiftet skete dengang, men ikke nu.

Margrete Auken (SF):

To små bemærkninger, og først til fru Tove Videbæk. Alt, hvad vi foretager her i Folketinget, har jo med etik og moral at gøre. Jeg tror, det ville være tosset, hvis vi sagde, at det, der har med kønslivet at gøre, skulle være noget ganske særligt med hensyn til etik og moral. Der er etik og moral i alt, hvad vi foretager os herinde, dette her er bare et område, hvor det har været svært at lægge nogle helt overordnede partinormer. Det kan man, så vidt jeg kan høre, kun gøre i Kristeligt Folkeparti og i Enhedslisten. Det er de eneste, der har fuldstændig kæft, trit og retning i dette spørgsmål.

Så har jeg en noget udmattet bemærkning til hr. Tom Behnke. Jeg ved ikke, hvem det er, han taler om, som ikke ved, hvordan de lesbiske får børn, og ikke vil vide det. Jeg ved det godt, og jeg kan også godt forklare det. Jeg ved ikke, om det er egnet til at forklare her fra Folketingets talerstol, men det er ikke anderledes end den måde, vi andre får dem på, idet vi dog bruger lidt andre metoder. De skal gøre det samme, som vi andre har skullet, og se sig godt for,

hvem der er deres barns far, og det er der mange af dem der gør.

Jeg er virkelig ret fortvivlet over, at denne debat har udviklet sig til, at det siges, at alle, der ikke mener, man skal behandle lesbiske, som om de var syge, diskriminerer dem. Jeg vil virkelig have lov til at insistere på, at her snakker jeg udelukkende om barnets ret til på en eller anden måde at kende sin far, og jeg kan ikke se, det er diskriminerende. Når man har valgt at være lesbisk, må man indimellem tage bøvlet med. Og hvad med de arme bøsser? Mange af dem er fremragende fædre, og jeg ved fra dem, at det er en stor sorg for dem, at de ikke kan få børn. Nogle af dem er så involveret i relationer med de lesbiske, og i nogle tilfælde går det vældig godt, men andre gange er det bøvlet, og sådan er det også hos de heteroseksuelle. Der er ikke tale om diskrimination i denne sammenhæng.

Jeg vil lade den sidste del af mit indlæg dreje sig om det, som jeg synes, vi kan have brug for med hensyn til et barns ret til en far. Det er for det første FN's Børnekonvention. Jeg synes, den bør spille en rolle, og i FN's Børnekonvention står der helt utvetydigt, at barnet har ret til at kende sin far. Vi kritiseres for, at vi har donor-anonymitet, og jeg tror nok, vi under alle omstændigheder på et eller andet tidspunkt bliver nødt til at lande på, at den skal ophæves.

Her vil jeg så godt sige til sundhedsministeren, at det har været chokerende for mig i de sidste par måneder, at jeg ikke vidste, den officielle sædbank var sådan uden for kontrol.

Jeg troede faktisk, der var anden forskel på f.eks. det dér Bjelkes Allé-system, end at der var screenet for hiv. Jeg troede faktisk, at der var lidt mere kontrol med, hvem der er far, og hvordan og hvorledes.

Jeg er faktisk ret rystet over, at det, vi bruger i denne sammenhæng – for det er jo ikke bare materiale, det er fædre – ligger helt uden for vores undersøgelse. Jeg ved ikke, hvad ministeren vil sige, men et af svarene kunne jo være: Jamen når man nu kan gå på Internettet og postordresystemet i forvejen fungerer, som det gør, osv. Og fru Yvonne Herløv Andersen skulle spare mig for alle platheder om pakkefest. Det foregår altså. Det kan vi jo ikke gøre noget ved.

Vi kan fastholde FN's regler. Vi kan sige: Det her skal vi have styr på, for det er en far. Vi vil godt sikre, at det, om jeg så må sige, vi foretager fra samfundets side, hvor der er samfunds-